

Ministerie van Landbouw en Visserij meldt...

Wij hebben gemeend onder de kop 'ministerie van Landbouw en Visserij meldt' regelmatig wat korte berichten zonder commentaar op te nemen van het ministerie van Landbouw en Visserij, Directie Voorlichting en Externe Betrekkingen. Andere tijdschriften volgden ons hierin.

Ofschoon in de berichten nog wel eens meningen worden geuit waar natuur- en dierenbeschermers zich niet of moeilijk kunnen verenigen hebben wij toch gemeend de teksten op te moeten nemen om een beter idee te krijgen van de meningen, die op dit ministerie heersen.

Voorkom wildschade in de winter

Winterse omstandigheden kunnen aanleiding zijn tot het ontstaan van meer dan toelaatbare wildschade.

In verband daarmee dient de jachthouder, samen met de grondgebruiker, extra aandacht te schenken aan de situatie in zijn jachtveld.

Door -in onderling overleg- ieder het zijne te doen kunnen jachthouder en grondgebruiker komen tot doelgerichte activiteiten ter voorkoming en bestrijding van wildschade.

De jachthouder dient er voor te zorgen dat ook in winterse omstandigheden geen of zo min mogelijk schade wordt veroorzaakt door in zijn jachtveld aanwezig wild.

Hiertoe kan hij, zo nodig in samenwerking met jachthouders van omliggende jachtvelden, zijn voorzorgsmaatregelen treffen, zoals:

- verjaging van het wild om schade te spreiden en daardoor te beperken, al dan niet via uitoefening van de jacht met het geweer
- indien noodzakelijk en als de stand het toelaat, de aantallen extra beperken;
- het zo nodig aanbieden van voedsel (afleidend voedsel)
- het adviseren en bijstaan van de grondgebruiker in de door hem te nemen voorzorgsmaatregelen.

De grondgebruiker kan in het kader van de normale bedrijfsuitoefening de volgende voorzorgsmaatregelen treffen:

- bij strenge kou en vooral bij sneeuw snoeihout leggen aan de buitenzijde van de boomgaard of boomkwekerij, indien vrees bestaat voor vraatschade aan bomen
- bij sneeuwval nagaan of de bomen tot afdoende hoogte met een wildafweermiddel zijn ingesmeerd of bespoten
- teelten die extra kwetsbaar zijn tijdig voorzien van een deugdelijke (electrische) afrastering
- controleren of ingekuilde produkten af-

doende zijn afgedekt (kunststof dekkleden, laag grond, enzovoort). Zo nodig beschermen met puntdraad-, gaas- of electrisch raster

- afwisselend en in combinatie met elkaar extra wildafweermiddelen toepassen (voor vogels: vogelverschrikkers, netten, metaalfolie, knalapparaten, Ansia-vogelafweerpistool, draden en dergelijke)
- de jachthouder tijdig op de hoogte stellen waar schadegevoelige gewassen staan.

Wanneer onverhoopt toch wildschade optreedt of dreigt op te treden, dienen jachthouders en grondgebruikers zich direct met elkaar te verstaan omtrent de wijze waarop het voorkomen en het bestrijden van wildschade verder ter hand kan worden genomen. De consultants natuur, milieu en faunabeheer kunnen adviezen geven over het voorkomen en bestrijden van wildschade. Men kan hen bereiken op het kantoor van de directeur Landelijke Gebieden en Kwaliteitszorg van het ministerie van Landbouw en Visserij in de desbetreffende provincie.

Persbericht no. 563 (30-12-'85)

Herintroductie Bever dient karakter experiment te hebben

'Herintroducties dienen met grote terughoudendheid te worden toegepast. Het opnieuw in de natuur uitzetten van de Bever dient nadrukkelijk het karakter van een beperkt experiment te hebben'. Dit schrijft de Natuurbeschermingsraad in een advies aan de minister van Landbouw en Visserij over het rapport 'Bever in Nederland?'. In dat rapport, tot stand gekomen op initiatief van het Staatsbosbeheer, worden voorstellen gedaan om over te gaan tot het uitzetten van Bevers in Nederlandse natuurgebieden.

De terugkeer van een soort in een levensgemeenschap, waarin zij van oorsprong thuishoort, acht de Natuurbeschermingsraad het belangrijkste argument voor herintroductie. Naar de mening van de Natuurbeschermingsraad is de Biesbosch het enige gebied, dat

thans voor het uitzetten van Bevers in aanmerking komt. Het uitzetten van Bevers in De Weerribben wijst de raad af. De Bevers dienen bij voorkeur betrokken te worden uit de Elbepopulatie (Oost-Duitsland), die de dichtsbijzijnde en wat milieu-omstandigheden betreft meest met de vroeger in ons land aanwezige Bevers vergelijkbare populatie vorm.

Verwacht mag worden, dat geen nadelige effecten en geen schade van betekenis voor andere belangen (visserij, landbouw, houtteelt, waterhuishouding) zullen optreden ten gevolge van het uitzetten van Bevers. De ontwikkelingen in dit opzicht zullen in het kader van het experiment nauwlettend gevolgd kunnen worden, waarbij zonodig ingegrepen kan worden.

Ten slotte doet de raad de aanbeveling om de Bever tegelijk met het uitzetten aan te wijzen als beschermde diersoort in de zin van de Natuurbeschermingswet, terwijl bovendien de bescherming van het gebied waar de Bever wordt uitgezet, ook op langere termijn, verzekerd dient te zijn.

Persbericht no. 526 (24-12-'85)

Het advies ligt ter inzage in de bibliotheek van het ministerie van Landbouw en Visserij, Bezuidenhoutseweg 73, Den Haag en is op aanvraag verkrijgbaar bij het secretariaat van de Raad, Maliebaan 12, 3581 CN Utrecht (tel. 030 - 331 441).

Privatisering bosbeheer

Privatisering van bosbeheer vormt een bedreiging van het natuurbehoud en de openlucht recreatie in bossen.

De Natuurbeschermingsraad wijst in een advies aan de ministers van Landbouw en Visserij, privatisering van staatsbossen (eigendom) van de hand. Wel is het mogelijk in de uitvoerende sfeer meer taken dan nu aan de marktsector uit te besteden. De overheid moet de verantwoordelijkheid voor het beleid en de uitvoering van het beheer in eigen hand houden. Deze aanpak kan leiden tot een bescheiden versterking van de marktsector en tot efficiënter en goedkoper werken bij de overheid.

De raad was door de minister gevraagd zijn mening te geven over een aantal voorstellen tot privatisering van bossen. Deze voorstellen waren ontwikkeld door een ambtelijke werkgroep in het kader van het regeringsbeleid gericht op privatisering van rijkstaken naar de marktsector.

De raad uit ernstige kritiek op het rapport van de werkgroep, omdat eenzijdig aandacht is besteed aan de houtproductie in bossen. De regering zelf heeft in diverse nota's de laatste jaren juist benadrukt dat bossen in Nederland verschillende functies moeten vervullen: voor houtproductie, maar evenzeer voor natuurbehoud en openlucht recreatie en als onderdeel van het landschap. De privatiseringsvoorstellen gaan aan deze meervoudige functie vervulling voorbij.

De raad wijst de eventuele verkoop van bosgrond door de Staat af. De voorstellen over verkoop zijn een directe bedreiging voor de natuurwaarden in bossen en voor hun recreatieve betekenis. Bovendien stoten particulieren al jaren lang hun bosbezit af. Zolang de oorzaken van die ontwikkeling niet zijn weggenomen heeft verkoop van bossen door de Staat geen zin.

De raad ziet wel beperkte mogelijkheden voor het inschakelen van de marktsector bij de uitvoering van boswerkzaamheden en bij andere technische taken zoals de opstelling van beheersplannen. Dit kan er toe bijdragen dat bij de overheidsdiensten die bos beheren efficiënter wordt gewerkt.

Persbericht no. 565 (30-12-'85)

Het advies ligt ter inzage in de bibliotheek van de Natuurbeschermingsraad, Maliebaan 12, Utrecht en in de bibliotheek van het ministerie van Landbouw en Visserij, Bezuidenhoutseweg 73, Den Haag.

Geen handelsmonopolie voor dierenartsen

'Als de verstrekking van gekanaliseerde diergeneesmiddelen door de dierenarts een pure handelsaangelegenheid wordt, waarbij het diploma de veterinaire 'alleenvertoningsrecht' geeft, dan wordt het kanalisatieregime van de Diergeneesmiddelenwet misbruikt.'

Dit onder meer zei staatssecretaris A. Ploeg (Landbouw en Visserij) ter gelegenheid van het symposium 'Diergeneesmiddelen' te Utrecht op 12 februari 1986.

'Het is duidelijk niet de bedoeling van deze wet de veterinair een handelsmonopolie te geven', aldus de bewindsman, 'want er dient altijd een koppeling te blijven tussen de behandeling van zieke dieren en het gebruik van diergeneesmiddelen. Pas dan is er niets op tegen dat de dierenarts inkomen verwerft uit zowel het uitoefenen van zijn praktijk, als uit de verkoop van geneesmiddelen'.

Diergeneesmiddelenwet

Het kanalisatieregime maakt deel uit van de toekomstige Diergeneesmiddelenwet. Deze wet gaat ervan uit, dat een groot aantal diergeneesmiddelen onder dit regime gebracht worden. Daarbij is het de bedoeling, dat de deskundigheid van de veterinar wordt ingeschakeld om te beoordelen of de verstrekking van deze middelen noodzakelijk is en of de daaraan verbonden risico's acceptabel zijn. In dit verband zijn de belangrijkste groepen diergeneesmiddelen de anti-microbiële middelen, de hormonen en de vaccins, aangezien zij bij ondeskundig gebruik een gevaar kunnen opleveren voor mens en dier.

De Diergeneesmiddelenwet dient ter vervanging van de verouderde en versnipperde wetgeving op het terrein van de diergeneesmiddelen en komt tevens tegemoet aan hetgeen de EG voorschrijft. Naast een samenvoeging en afstemming van reeds bestaande wetgeving, omvat de Diergeneesmiddelenwet ook een aantal nieuwe elementen.

Nieuw voor Nederland is bijvoorbeeld, dat diergeneesmiddelen geregistreerd zullen moeten gaan worden, en dat voor het produceren en verhandelen ervan een vergunning nodig is. Ook nieuw in de wet zijn de regelingen ten behoeve van het gebruik van gemedicineerde voeders en smetstoffen.

Misstanden

'De Diergeneesmiddelenwet is er vooral op gericht om misstanden, die zouden kunnen ontstaan, te voorkomen. Het gevaar van misstanden, die kunnen optreden in de interactie tussen dierenarts, samenleving en dier, is namelijk wel degelijk aanwezig', aldus de heer Ploeg.

Dat geldt zeker in de veehouderij, waar grote financiële belangen een rol spelen en waar dien ten gevolge de ethiek weleens wordt vergeten.

'Hiermee wil ik overigens niet gezegd hebben', zo zei de bewindsman, 'dat er in de Nederlandse veehouderij in het algemeen sprake zou zijn van wantoestanden'.

Hormonen

Hormonen zijn één van de middelen die vallen onder het kanalisatieregime van de Diergeneesmiddelenwet. De bewindsman ging in Utrecht kort in op de resultaten van het laatste overleg over dit onderwerp in de Landbouwrap in Brussel.

Hij toonde zich bijzonder verheugd met het feit, dat op de Raad van eind december 1985 tóch besloten is tot een algeheel verbod vanaf 1 januari 1988.

'Zeker ook uit concurrentie-overweging is een uniforme communautaire regeling voor ons land van het grootste belang. Belangrijk is in dit verband ook, dat wij vanaf 1988 de consument kunnen toezeggen, dat er ook vanuit het buitenland uitsluitend hormoonvrij vlees in de handel komt', zo sloot hij af.

Persbericht no. 47 (12-2-'86).

Welzijn dieren zoveel mogelijk internationaal verbeteren

'Ik ben van mening dat welzijnsverbeterende maatregelen zo veel mogelijk in internationaal verband moeten worden getroffen. Zeker waar het om maatregelen gaat, die van invloed zijn op de kostprijs. Een eenzijdige nationale aanpak zou in deze gevallen leiden tot verstoring van de concurrentieverhoudingen en derhalve tot verplaatsing van mogelijk welzijnsproblemen tot buiten onze landsgrenzen'.

Aldus staatssecretaris A. Ploeg (Landbouw en Visserij) tijdens de jaarvergadering van de kring Limburg van de Nederlandse Organisatie van Pluimveehouders (NOP) op 19 februari 1986 in Baexem.

Volgens de bewindsman zal in de raad van EG-ministers van landbouw zeer waarschijnlijk dit voorjaar, onder Nederlands voorzitterschap, een richtlijn over de bescherming van legkippen in legbatterijen worden aangenomen. Dat zal voor de pluimveehouderij als consequentie hebben, dat vanaf 1 januari 1988 in alle nieuw gebouwde kooien en alle kooien, die voor het eerst in gebruik worden genomen, per kip een minimum oppervlakte van 450 cm² aanwezig dient te zijn. Vanaf 1 januari 1995 zal deze norm gelden voor alle batterijkooien in de Gemeenschap. Daarnaast zal de Europese Commissie vóór 1 januari 1993 een verslag moeten indienen over de wetenschappelijke ontwikkelingen op het gebied van welzijn van kippen in verschillende huisvestingssystemen. Deze EG-richtlijn is op een aantal punten een aanscherping van de Nederlandse wetgeving in de Wet minimumeisen legbatterijen, al komt zij er ook in hoge mate mee overeen.

'Het EG-voorstel - ik wil hier nogmaals op

wijzen - brengt als groot voordeel met zich, dat alle pluimveehouders in de Gemeenschap gehouden zullen zijn aan de voorgestelde maatregelen te voldoen', aldus de heer Ploeg. Ook ging de staatssecretaris in op het uithalen van uitgelegde hennen. 'Als dit uithalen niet zorgvuldig gebeurt, en daar is helaas nogal eens sprake van, lopen dieren letsel op zoals poot- en vleugelbreuken' zo zei hij. Naar zijn mening kan voorlichting een belangrijke bijdrage leveren aan de oplossing van deze problemen. In dit verband juichte hij dan ook toe, dat het ministerie van Landbouw en Visserij samen met de NOP en de Dierenbescherming een voorlichtingsbrochure over dit onderwerp zal uitbrengen. Fabrikanten zal gewezen worden op het belang van het onderwerp van zo groot mogelijke voorfronten voor de batterijkooien. Ook zullen pluimveehouders worden voorgelicht over de wijze, waarop de legkippen het beste gevangen en uitgehaald kunnen worden. Daarbij is volgens de heer Ploeg de inzet van professionele vangploegen van groot belang.

Persbericht no. 53 (20-2-'86)

Advies van Natuurbeschermingsraad over vossenbeheer

In een advies aan de minister van Landbouw en Visserij heeft de Natuurbeschermingsraad in grote lijnen zijn instemming betuigd met de conclusies van de door de minister uitgebrachte voorlopige notitie inzake het vossenbeheer in Nederland.

De raad vindt dat zo min mogelijk in natuurlijke ontwikkelingen moet worden ingegrepen. Met name in natuurgebieden geldt, dat de aantalsregulatie van de verschillende soorten zo veel mogelijk aan natuurlijke reguleringsmechanismen moet worden overgelaten. Uit wetenschappelijk onderzoek is gebleken, dat predatoren -zoals de Vos- geen bedreiging vormen voor het voortbestaan van prooidiersoorten, maar juist een stabiliserende functie vervullen. De in de discussies over het vossenbeheer veel gehoorde begrippen als een 'te hoge' of 'bovenmatige vossenbestand' en aan de Vos toegeschreven 'schade aan de overige fauna' zijn in dit verband misplaatst. Bij de schadebestrijding (buiten natuurgebieden) dient uitgangspunt te vormen, dat schade zoveel mogelijk voorkomen wordt door het treffen van voorzorgsmaatregelen, bijvoorbeeld door deugdelijke afsluiting van

nachtverblijven van pluimvee. Pas wanneer schade blijkt op te treden, die op andere wijze niet kan worden voorkomen, is ingrijpen door middel van afschot gerechtvaardigd.

De raad acht de kans niet denkbeeldig, dat ten gevolge van verhoogd afschot in de grensgebieden de verspreiding van rabies juist bevorderd wordt, doordat meer verplaatsingen en verschuivingen binnen de vossenpopulatie zullen optreden.

Voorts bepleit de raad de invoering van een jachtstatistiek (verplichte opgave van de aantallen gedode dieren van bejaagbare soorten), heroverweging van de thans onbeperkte bejaagdheid van de Vos (bijvoorbeeld instellen gesloten tijd, verbod op uitgraven), en gerichte voorlichting over de rol van de Vos in het ecosysteem.

Persbericht no. 54 (20-2-'86).

Het advies ligt ter inzage in de bibliotheek van het ministerie van Landbouw en Visserij, Bezuidenhoutseweg 73, Den Haag en is op aanvraag verkrijgbaar bij het secretariaat van de Natuurbeschermingsraad, Maliebaan 12, 3581 CN Utrecht, 030 - 331 441.

Detailhandel uitgezonderd van vergunningplicht diergeneesmiddelen

De ministerraad heeft op 21 februari 1986 ingestemd met de ontwerp regeling Uitzondering Vergunningplicht Diergeneesmiddelen.

Het ontwerp strekt ertoe degenen, die de detailhandel uitoefenen in diergeneesmiddelen bestemd voor gezelschapsdieren, vrij te stellen van de algemene vergunningplicht.

De vrijstelling geldt niet voor middelen, die onder het kanalisatieregime van de Diergeneesmiddelenwet vallen en die uitsluitend door tussenkomst van een dierenarts mogen worden verkocht. De vergunningplicht is gebaseerd op de Diergeneesmiddelenwet en zal gaan gelden voor eenieder, die diergeneesmiddelen verhandelt. De Diergeneesmiddelenwet zal binnenkort in werking treden.

In het algemeen geldt, dat na inwerkingtreding van de Diergeneesmiddelenwet alle diergeneesmiddelen die in ons land op de markt worden gebracht, eerst moeten zijn toegelaten door de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij.

Met de nieuwe regeling wordt het aantal vergunningplichtigen aanzienlijk beperkt. De regeling betekent een belangrijke verlichting voor de dierspeciaalzaken in Nederland.

Persbericht no. 57 (21-2-'86)